

En Ung
Rekrüts Afsked

Ifrån sin

Kära Fästemo

Och hennes lika så

Kärliga Swar.

Sjungen som:

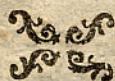
Så wisnar nu ett blomster bort &c.

S U H E R N , 1816.

Tryckte hos Pehr Ol. Axmars Enka.

Kostar 1 $\frac{1}{2}$ Skill. Banco.

Här kan jag vara nöjd och glad,
Som nu ifrån dig far
Med Krono skjuts till Stockholms Stad,
Att blifwa Gardes. kar?
Muststen nu uppå min arm,
Jag byta skall för dig:
Du ligger der ej mera varm
Och wedergweder mig.

2. Jag som så trygg och säker war
I famnen på min wån;
För det jag icke, fått förswar,
Så tog mig Wårswaren.
Jag upmått blef, war legom lång,
Höll ryggen rak, gefwindt,
Och skulle ta en Krigsmans gång
Och hålla ågat stindt.

3. För Tretti plåtar och en sup
Bes Grannens Låse fast;
Men min olycka hon war djup,
Jag stöbl i största hast:
Fick ingen ting men loftes profl,
Alltså farwål min rof;
Min spanrem, låst och gamla sol,
Jag från Er far min los!

4. Farwål min trogna grån Kall,
Du Åra Wåns min Drång, Som

Som låg hos mig så många natt
Och värmdes upp min fång!
Farväl min Gris jag handlade
Tre veckor näst för Jul.
Och med god dränk så spisade
Att du blef fet och gul.

5. Min gråa tröja läggs snart af,
Hon väsar mig ej mer,
Och hatt och byxor far mig gaf,
Casserar min Offier,
En Uniform jag drager på,
Wäl grann, men swär att ha,
Jag får med den hwar dag ej gå,
Att han ej släckas ska.

6. Men när jag uti ledet står
För Kungen i parad,
Min granna kläder då jag får
Och står i första rad.
Geväret färdigt handteras då,
Jag ser på Flygelman,
Och snällt Commando lyhnar på,
Att jag exera kan.

7. Min Glicka förj mig nu ej mer
Jag gifwer mig tillfreds,
Kan hända jag och blir Offier
Och fram för fronten leds.
Den Kungen tjänar lyckligt går,
Och skadar det ej mig,
Att jag skall tjena ut sex år
Och giftas sen med dig.

8. En

8. En affeds tyß jag tänker nu
Ett samntag och en flopp,
Och må nu wäl min bästa du!
Min tid är här nu knapp.
Min skinsäck redan stoppad är
Med strumpor skjorta skor,
Och ost och bröd och under där,
En Artspankaka stor.

9. Courage felar nu ej mig;
Och får jag Stockholm se,
Der wackra Glickor likna dig,
Och granna äro de.
Der äro höga torn och hus
Och torg och gator mång,
Och händer att ett litet rus
Man tar sig någon gång.

10. För Kungens Slott så bredt och widd
Jag kommer till att stå,
Och är då wärdet godt och blidt,
Så fryser jag ej då.
Sen går jag då på Wärbshus in
Och gör min mage gott,
Och tänker uppå wännen min
När jag till bästa fätt.

11. Farwål, farwål, nu hwar och en
Som hemma saknar mig,
Och lilla wän och ängelen,
Som sorgsen wisar sig.
Om ätta där jag skrifwer bref,
Sen tar jag permission:

Sto.

Stomatäre jag aldrig blef;
Men Knekt med all reson.

Fästmon's Swar.

Så far du bort min halfwa själ,
Och lemnar mig i twång,
Se till du intet fryser biål,
På Stockholms wägen lång.
Min Slå-fåll jag dig gifwa will,
Och litet massfålls mat,
En Lyß, en klapp, också bertill,
Gör det du är Soldat.

2. Se till du Rungen tjena kan
Med tro och willighet,
Att när en gång du blir min man,
Man det berättat wet.
Och gör mig ej den sorgen swår
Att du i Stockholm ej,
Till andra wackra Glickor går
Och så förgåter mej.

3. Der niga Glickorna galant,
Och kärligt se de ut,
Och låda sig så fastigt grant,
Liksom en socker-strut,
Att mången goße blir förledd,
Om ej dess trognare.
Wås se du aldrig blir betedd
Med sådant skålmstycke!

På

4. På Baggens gotan säger jag
Du aldrig får så post
Ty har jag hört för mången dag
Der såkert spåka måst?
Men om uti Kolmätar gränd
Du söker up min slågt,
Så blir du fögnad och wål länd,
Och anmål min respekt.

5. I Stora Kyrkan har jag hört
Sanct Öbran rida skall,
Och wid Norrebro hwar på man hört,
Skall ligga Rungens skall.
Och gröna gången är så grön;
Ty der skall wäxa gräs;
Och Stepp och fartyg gå i sjön;
Och Sjömän swår och lås.

6. De Lyfla Klockorna skall stå
Som Himmelens Musik;
På Tornen Runga bilder stå
Utaf Skräppling rik,
I Hökar-bodar finns så fill,
Och slåst och ljus och smör,
Att den i Stockholm wistas will,
Han aldrig swälta bdr.

7. Jag ber dig detta skåda grant,
Och sen berättat mig
Om sådant allt kan wara fant,
Och om det roar dig;
Och skrif mig till med kärlek stor,
Skall du hwar post få swår:

Du

20
Du wet ju att jag snart blir mor
Och du får beta far.

8. Så lef då wäl och roa dig
Ibland kammraterne,
Och dageligen tänk på mig;
Men ej på Flickorne.
I Uniformen tycker jag
Du skall se wacker ut.
Nå såg jag dig på wakt en dag,
Jag kyste wist din trut.

9. På Krogen får du aldrig stå
Med en ohöflig mund,
Och klappa I idor, det föstas,
Gödbjuder jag i grund.
Tar du en sup så drick ej mer;
Men exercera smält,
Och blir du sedan Offiser,
Så följer jag i fält.

10. Nu är min wisa sjungen ut,
Adjö farwäl min wän!
Jag följer dig till farstu knut
Och sen går in igen!
Och gråter, längtar efter man,
Elsk du får permission,
Och någon gång hemkomma kan,
Sörstär du min reson.

